

Урок 13

«Сповнені всією Божою волею»

I. Вступ:

- Вітаю вас, брати і сестри, на уроці СШ. Сьогодні ми завершуємо дослідження Послання апостола Павла до колосян.
- Завершуємо і весь цикл уроків першого кварталу 2026 року.

Питання 1: *Під якою загальною назвою були уроки минаючих трьох місяців?*

Об'єднання Неба і Землі

- Тому сьогоднішній урок буде складатися з двох частин: спочатку ми зосередимо увагу на Заклучній частині Послання до колосян.
- А потім проведемо загальний огляд уроків СШ цілого першого кварталу.

Питання 2: *Який заголовок сьогоднішнього уроку?*

«Сповнені всією Божою волею»

- Божа воля об'ємна, багатогранна.

Питання 3: *Яку грань Господньої волі представляє апостол Павло у*

Пам'ятковому вірші: 1Сол. 5:18.

- *Подяку складайте за все – ось яка воля Божа про нас. Невже за все? Так! Адже все, що торкається нас, спочатку проходить через Ісуса...*
- *Ніщо без Нього, без Його волі не торкнеться нас! Така перевага тих, хто з Господом у Завіті...*

II. Основна частина

- Отже, спочатку ми познайомимося із

1). Заклучною частиною Послання до колосян

- На попередніх уроках ми зауважили, що в посланнях апостола Павла спостерігається певна закономірність.

Питання 1: Яка?

- У перших розділах своїх послань Павло відкриває глибокі духовні істини, на котрих будується християнський досвід.
- А останній розділ, або навіть декілька останніх розділів його послань – це *практичні*, пасторські настанови.
- Проте Павлові послання мають і своє *Заключення*, або *Закінчення*.

Питання 2: Кому найперше Павло присвячує Закінчення своїх послань? – Своім співробітникам. Назвемо їх імена, згадані в уривку Колос. 4:7-12 (I ч.).

- Це *Тихик, Онисим, Аристарх, Марко, Юст, Епафрас*... З якою любов'ю і теплотою, *великий апостол Павло* відгукується про своїх соратників!
- Як він їх цінує, хоча деякі з них були не служителями, а тільки дияконами. Наскільки ж з більшою повагою ставилися *рядові колосяни* до таких людей!

Питання 3: А яке має бути наше ставлення до Божих помазанців? Тих, «що з наших», тобто пастора і служителів нашої громади? Чому вони заслуговують на найбільшу любов і повагу? Вірші 12 (II ч.), 13

- Наш пастор *обстоює нас у молитвах*... Це грецьке слово означає *безперервно перебувати в переживанні / боротьбі*...
- Він заносить заступницькі молитви до Господа за кожного з нас... (Див. КАСД. Т. VII. С. [218]).
- Навіть цього одного достатньо, щоб поважати керівників нашої церкви.

Питання 4: Які ще імена різних служителів згадує Павло? Вірші 14, 15, 17

- *Лука, Димас, Німфан, Архіп*... Багато імен, мабуть ми всі їх і не запам'ятаємо... Запрошую вас познайомитися ближче лише з двома з них:
- *Марко / Іван, небіж* (тобто *племінник*) Варнави. І другий – Димас... Ці молоді люди були співробітниками Павла.
- Але з часом у кожного з них з'явилися духовні проблеми...

Питання 5: Які? Дії 13:13

- *Іван*, тобто «Марко, охоплений страхом і розчаруванням... не звиклий до труднощів, занепав духом... Сповнився страхом і, втративши мужність, відмовився йти далі та повернувся до Єрусалима» (ДА, [169, 170]).

Питання 6: А що сталося з Димасом? 2Тим.4:10 (І ч.)

- Він полюбив світ... Каменем спотикання стала «любов Димаса до світських здобутків та честі» (КАСД. Т. VII. С. [350]).
- Обидва молодих юнака потерпіли поразку... Але один із них піднявся...

Питання 7: Як ви думаєте, хто? Читаємо 2 Тим. 4:10, 11.

- Димас мене кинув... Візьми марка і приведи з собою, бо мені він потрібний для служби...
- Як дивно... Поруч стоять імена цих двох юнаків... Один мав страх, а другий – полюбив світ. Але «один візьметься, а другий полишиться»... Марко піднявся.
- А подивіться, до яких людей прирівнює Димаса Дух пророцтва: «До учнів приєдналися Ананій та Сапфіра. Симон чаклун був хрещений... Юда Іскаріотський був серед апостолів... Димас... покинув Павла» (НУХ, [73]).
- Із плеяди Павлових служителів ім'я Димаса потрапило до списку зрадників...

Питання 8: Чому так суворо?

- «Прагнення до світської честі унеможливить для християнина змагатися успішно *добрим подвигом*» (КАСД. Т. VII. С. [350]).
- Дорога наша молодь, страх з Божою допомогою можна здолати. Любов до світу – майже неможливо.
- Саме любов до світу стримує сьогодні багатьох молодих людей від посвячення на духовне служіння...
- Бо коли любить хто світ, у тім немає любові Отчої (1Івана 2:15).

2). Загальний огляд уроків СШ першого кварталу 2026

- Отже, апостол Павло через довірених своїх соратники міг з упевненістю посилати в різні місця вістки до церков.

Питання 1: Крім усних вісток через побратимів, який ще спосіб зв'язку використовував апостол Павло? Вірш 16

- Апостол навіть власноруч ставив автограф на своїх посланнях... Цим листам немає ціни! Нажаль Павлів лист до Лаодикії до нас не дійшов...
- Але до нас дійшло Послання до Лаодикії Самого Ісуса Христа! Подивіться, як ретельно ми досліджуємо кожний вираз, кожне слово цього Послання!
- Бо воно написане спеціально для нас... Більше того! Воно написане спеціально для... мене!

Питання 2: *Переконаємося в цьому! Читаємо Об'явл. 3:20. Ми помічаємо, що і займенники, і дієслова стоять в однині? Чому?*

- Погляньмо знову на ілюстрацію на обкладинці Посібника... За руку Ісуса хапається хто? Громада? Група? Родина?
- Ні! Кожен зокрема... Я і ви, індивідуально, особисто... Без нашого особистого об'єднання з Ісусом, *об'єднання Неба і Землі* не відбудеться...
- Брати і сестри, ми багато чого забудемо з уроків СШ першого кварталу цього року.
- Але, будь ласка, пам'ятаймо одну цифру, котру ми часто згадували на уроках. Ця цифра свідчить про доленосну важливість саме особистого об'єднання....

Питання 3: *Пригадуємо цю цифру? 164... Що вона означає?*

- Стільки разів апостол Павло згадує в своїх посланнях вираз у Христі... А в двох коротких посланнях, вивчення котрих ми завершили, – **34** рази!
- Цей вираз червоною ниткою проходить через усі праці Павла.

Питання 4: *Що ж означає цей улюблений вираз апостола? Об'явл. 3:20*

- Те саме, що й вістка Ісуса до Лаодикії... *Буду вечеряти з ним, а він зі Мною*... Найтісніші, найближчі стосунки з Улюбленим Спасителем...
- В єврейській культурі трапеза віч-на-віч – знак особливої близькості... Але у стосунках з Богом така трапеза – це тільки початок...
- Це тільки «первоплід» нашого часу, присвяченого Ісусові.

Питання 5: *Якого рівня взаємин з Господом очікує Господь від нас напередодні Приходу Христа?*

- Взаємин Еноха, про що ми не раз говорили в уроках минулого кварталу... «В особі праведного Еноха світові було показано, як люди можуть бути піднесені назустріч Господу Ісусу Христу, коли Він прийде вдруге» (РЧ. 2023. 7/II).
- Виявляється, Господь навмисне записав історію життя цього праведника на перших сторінках Святого Письма.
- Аби продемонструвати нам, поколінню останнього часу, як живими піднестися назустріч Ісусу.

Питання 6: *І як же це зробити?*

- Енох зберігав постійне спілкування з Богом (там само, 25/І). Енох привчав розум і серце постійно відчувати, що перебуває в присутності Бога» (там само, 2/ІІ)!

- Так само й «ми потребуємо не випадкового доторкання до Христа, але постійного з Ним спілкування... Не короткої зустрічі, котра припиняється, коли ми занурюємося в буденні справи» (РЧ. 2006. 18/ІІ). А всі 24 години кожної доби.

Питання 7: *Брати і сестри, чи ми знаємо, яка тема уроків СШ на другий квартал цього року?*

Зростання у взаєминах з Богом

- Ісус прагне ближчих взаємин зі мною і вами. Тому вістка до Лаодикії сьогодні особливо актуальна: *Ось Я стою під дверима та стукаю...*

ІІІ. Закінчення:

- Відкриймо двері свого серця... *Я до нього ввійду, – говорить Ісус, – і буду вечеряти з ним, а він зі Мною...*

- Навіть зраз Він запрошує кожного з нас за цей святковий стіл, прийняти з Ним Його святу *Вечерю... Вечерю Господню...*